

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 17.2.2007

Český telekomunikační úřad

Odbor ekonomické regulace

Dne 21.2.2007 *Bílek*

1

Praha dne 30 ledna 2007
Čj. 4 674/2006-611/XV. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení o návrhu společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha, IČ: 64949681 (dále též „navrhovatel“) proti společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Vyskočilova 1442/1b, Praha 4, IČ: 15268306, nyní Telefónica O2 Czech Republic, a.s, se sídlem Olšanská 55/5, Praha 3, IČ: 60193336 (dále též „odpůrce“) ze dne 25. ledna 2006 ve věci sjednání Dodatku č. 15 k platné Smlouvě o propojení uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 18. srpna 1998, který by závazně stanovil cenu za službu přenesení čísla, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Odpůrce je povinen uzavřít s navrhovatelem dodatek ke smlouvě o propojení uzavřené dne 18. srpna 1998, který by závazně stanovil cenu za službu přenesení čísla, do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí s tím, že v něm bude sjednána cena za přenesení čísla ze sítě odpůrce na základě jednoduché objednávky ve výši 576,- Kč bez DPH. V ostatním se návrh zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 25. ledna 2006 bylo zahájeno správní řízení na návrh navrhovatele ve věci sporu o sjednání Dodatku č. 15 k platné Smlouvě o propojení uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 18. srpna 1998, který by závazně stanovil cenu za službu přenesení čísla.

Ve vyrozumění o zahájení správního řízení správní orgán vyzval ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu oba účastníky, aby doložili svá stanoviska, popřípadě předložili důkazy, které považují z hlediska projednávané věci za důležité. A dále správní orgán požadoval, aby účastníci řízení předložili detailní nákladovou kalkulaci navrhovaných cen za propojení a zdůvodnění výpočtu.

Navrhovatel i odpůrce se neshodli na výši ceny za přenesení čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Navrhovatel požadoval 1 615 Kč za přenesení čísla, zatímco odpůrce navrhoval cenu pro zákazníka s předplacenou kartou ve výši 2 085,- Kč za číslo a zákazníka s písemnou smlouvou ve výši 2 595,- Kč za číslo.

Součástí návrhu na zahájení správního řízení byl i návrh na vydání předběžného opatření podle § 61 správního řádu, kterým by bylo uloženo odpůrci platit navrhovateli, počínaje dnem vydání předběžného opatření, ceny:

- cena za přenesení jednoho telefonního čísla MSISDN, které není součástí číselného rozsahu vymezeného pro službu přímého připojení k síti navrhovatele, ve výši 1.615,- Kč/číslo,
- cena za přenesení jednoho číselného rozsahu vymezeného pro službu přímého připojení k síti navrhovatele, ve výši 16 150,- Kč/číselný rozsah.

Návrh na vydání předběžného opatření byl rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Úřad“) zamítnut dne 16. února 2006 pod čj. 4 674/2006-611/III. vyř., s odůvodněním, že by vydáním předběžného opatření správní orgán předjímal rozhodnutí ve věci samé.

Po provedeném dokazování a posouzení případu vydal dne 3. dubna 2006 předseda Rady Úřadu rozhodnutí pod číslem jednacím 4 674/2006-611/VI. vyř., a to s následujícím výrokem:

„I. Návrhu navrhovatele na vydání rozhodnutí o uložení povinnosti účastníkům řízení uzavřít dodatek ke Smlouvě o propojení ve znění přiloženého Dodatku č. 15 se nevyhovuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

V odůvodnění vydaného rozhodnutí bylo uvedeno, že navrhovatel ve svém podání ze dne 25. ledna 2006 požadoval rozhodnout tak, že správní orgán uloží povinnost uzavřít dodatek ke Smlouvě o propojení mezi navrhovatelem a odpůrcem ve znění přiloženého Dodatku č. 15. Toto zákon o elektronických komunikacích nepřipouští a vydání rozhodnutí požadované navrhovatelem by tedy bylo nad rámec pravomoci správního orgánu.

Nad rámec správního řízení a pro urychlení jednání účastníků řízení k dosažení shody ve věci stanovení sporné ceny za přenesení čísla bylo na základě prověření a zhodnocení nákladových kalkulací účastníků řízení konstatováno, že cena za přenos čísla jak navrhovatele, tak i odpůrce není stanovena v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel (dále jen „opatření“), protože obsahují i náklady, které nesouvisí přímo se zpracováním objednávky podle čl. 13 opatření.

Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo navrhovatelem napadeno rozkladem ze dne 13. dubna 2006. Rada Úřadu jako příslušný správní orgán II. stupně svým rozhodnutím čj. 25 852/2006-603/II. vyř. ze dne 12. července 2006 napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s tím, že je nutno vyzvat navrhovatele, aby specifikoval svůj návrh petitu tak, aby správní orgán o něm mohl rozhodnout.

Správní orgán vyzval navrhovatele písemně dne 9. srpna 2006 a dále usnesením ze dne 11. října 2006 k odstranění vad podání podle § 45 odst. 2 správního řádu v tom smyslu, aby petit jednoznačně vyjadřoval požadavek navrhovatele na rozhodnutí sporu v rozsahu pouze sporných částí projednávaného Dodatku č. 15. Současně bylo řízení usnesením čj. 4 674/2006/611/IX. vyř. ze dne 11. srpna 2006 přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu na dobu odstranění nedostatků podání.

Navrhovatel však ve svých vyjádřeních účastníka řízení doručených správnímu orgánu dne 31. srpna 2006 a dne 27. října 2006 opětovně v petitu požadoval vydat rozhodnutí na stanovení povinnosti uzavřít Dodatek č. 15 ve znění předloženého Dodatku č. 15.

Přestože navrhovatel nspecifikoval svůj návrh petitu a stále se domáhal rozhodnutí o povinnosti uzavřít dodatek ke Smlouvě o propojení ve znění přiloženého Dodatku č. 15, správní orgán rozhodl o tom, že bude pokračovat v tomto správním řízení tak, že bude posuzovat předmět (obsah) sporu a rozhodovat pouze o sporných bodech.

Za spornou část Dodatku č. 15 navrhovatel označil článek 10.2.1 přílohy C1, který se týká stanovení sporné ceny za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele, v němž navrhovatel požadoval cenu v reciproční výši 1650 Kč za jedno přenesené číslo, zatímco odpůrce navrhoval cenu 2 085 Kč u pre-paid zákazníka a 2 595 Kč u post-paid zákazníka.

Správní orgán oznámil písemně dne 15. listopadu 2005 účastníkům řízení, že odpadla překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, a proto ve smyslu § 65 odst. 2 správního řádu v tomto řízení dnem 27. října 2006 správní orgán pokračuje.

Unesením ze dne 16. srpna 2006 správní orgán uložil účastníkům řízení povinnost, aby podle § 53 odst. 1 správního řádu předložili detailní nákladovou kalkulaci ceny za přenesení čísla na základě jednoduché a komplexní objednávky a věcný popis objednávky.

V reakci na toto usnesení navrhovatel předložil dne 24. srpna 2006 vyjádření účastníka řízení, kde uvedl, že detailní nákladovou kalkulaci předložil již při svém podání a k věcnému popisu zpracování objednávky předložil schéma.

Odpůrce předložil dne 18. září 2006 elektronicky detailní nákladovou kalkulaci s navrhovanou cenou pro zákazníka s předplacenou kartou ve výši 2 085 Kč za číslo a zákazníka s písemnou smlouvou ve výši 2 595 Kč za číslo, věcný popis zpracování objednávky MNP, zdůvodnění věcných rozdílů mezi pre-paid a post-paid zákazníky a schéma „ET-DNO“. Dne 26. září 2006 odpůrce doplnil požadované informace k NP v mobilních sítích o detailní přehled fixních nákladů a zodpověděl některé dotazy správního orgánu o počtech zákazníků.

Dne 1. listopadu 2006 odpůrce předložil aktualizovaný nákladový model pro službu přenositelnost čísel v mobilních sítích, v němž upřesnil některé nákladové položky, doplnil výpočet o hromadnou objednávku a aktualizoval průměrné doby trvání procesů v minutách potřebných ke zpracování objednávky za přenos čísla do sítě navrhovatele na základě provozních údajů reálného provozu a dosavadních praktických zkušeností poskytování služby přenositelnosti telefonních čísel, neboť původně uvedené údaje vstupující do kalkulace byly odhady ještě z období před zavedením služby přenositelnosti čísel mezi mobilními operátory. Současně odpůrce provedl výpočet váženým průměrem z cen pro zákazníka s předplacenou kartou v původní výši 2 085,- Kč za číslo a zákazníka s písemnou smlouvou ve výši 2 595,- Kč za číslo do jednotné ceny 1904 Kč za číslo. Dne 22. listopadu 2006 doplnil odpůrce tento nákladový model popisem jednotlivých položek fixních nákladů.

V novém projednávání správní orgán umožnil účastníkům řízení podle § 38 odst. 6 správního řádu nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí, včetně utajovaných skutečností, kterými je prováděn důkaz a jsou označené jako obchodní tajemství. Z utajené části spisu nebylo možno pořizovat výpisy či kopie. Oba účastníci řízení byli seznámeni s výpočtem sporné ceny za přenesení čísla provedeným správním orgánem. Na základě získaných skutečností správní orgán stanovil, že cena za službu přenesení čísla za zpracování jednoduché objednávky ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele činí 830 Kč. Dne 4. prosince 2006 nahlédl do spisu zástupce navrhovatele a prohlásil, že nemá připomínek.

Dne 27. listopadu 2006 nahlédl do spisu zástupce odpůrce a dne 4. prosince 2006 předložil své vyjádření k pokračování v projednávání tohoto řízení. Odpůrce rozsáhle argumentoval proti stanovené ceně ve výši 830 Kč za jedno přenesené číslo, která podle jeho názoru nepokrývá náklady, a žádal její stanovení na výši 1 895 za jednu ukončenou portaci. Odpůrce nesouhlasil s počtem (odhadem) portací, které ve svém výpočtu použil správní orgán. Za druhé odpůrce nesouhlasil s vyloučením fixních nákladů Service Routing Register a Nokia Feature, neboť byly vyvolány potřebou implementace služby přenositelnosti mobilních čísel a nikoliv jiných služeb.

Dne 19. prosince 2006 se uskutečnilo jednání na pracovišti odpůrce zaměřené na ověřování účelnosti a efektivnosti vynaložených investic na službu přenositelnosti čísel v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel. Dne 21. prosince 2006 správní orgán provedl obdobné ověřování účelnosti a efektivnosti vynaložených investic na službu přenositelnosti čísel na jednání na pracovišti navrhovatele.

Na základě šetření na pracovišti odpůrce a po podrobné analýze procesu přenosu čísla ve vztahu k vynaloženým investicím a systémovým úpravám a po podrobnějším rozkladu fixních nákladů do jednotlivých položek v kalkulaci odpůrce, správní orgán stanovil spornou cenu za ve výši 547 Kč za přenos čísla tím, že z kalkulace vyloučil další náklady, které se bezprostředně netýkají zpracování objednávky za přenos čísla, jak stanoví opatření, tj. zejména investiční náklady spojené s úpravou směrovacích systémů, náklady do infrastruktury, do účtovacích systémů.

Správní orgán opět vyzval podle § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích účastníky řízení k nahlédnutí do spisu a k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Dne 15. ledna 2007 se s obsahem spisu včetně výpočtu sporné ceny seznámil zástupce navrhovatele a dne 16. ledna 2007 zástupce odpůrce.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 16. ledna 2007 doplňuje svou kalkulaci nákladů za přenesení čísla a předkládá výpočet nákladů na lidské zdroje za zpracování jedné objednávky za přenesení čísla (variabilní náklady), které do ceny za přenesení čísla nebyly dosud zakalkulovány a jsou dodatečnými k již dříve předloženým nákladům. Současně navrhovatel předkládá vyjádření k některým aspektům stanovení nákladové ceny za přenos čísla. Za prvé trvá z metodického hlediska na výpočtu ceny služby přenesení čísla způsobem, který zohledňuje veškeré vynaložené přírůstkové náklady, protože předmětné náklady by nevznikly nebýt zákonné povinnosti zajistit poskytování služby přenositelnosti čísla. Za druhé navrhovatel považuje za základní fakt, že poskytování služby přenositelnosti čísel nespočívá pouze v samotném technicko-administrativním procesu změny sítě pro konkrétní registrované číslo, ale také v následné podpoře funkčnosti změněného uspořádání síťových technologií.

Odpůrce ve svém vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 23. ledna 2007 trval na všech svých tvrzeních a důkazech, zejména nesouhlasil s počtem (odhadem) portací uvedeným ve výpočtu a s vyloučením fixních nákladů v rozsahu, který provedl správní orgán, protože nebude zajištěna návratnost vynaložených investic. Odpůrce zásadně odmítl vyloučení fixních nákladů u vyjmenovaných položek s tím, že mají přímou souvislost se zpracováním objednávky za přenesení čísla, tj. ACRM, Intermediate, IT Test environment, IT site upgrade a Developers. Dále odpůrce nesouhlasil s vyloučením nákladů na aktivitu „dotaz na možnosti portace“, která předchází procesu zpracování objednávky. Odpůrce provedl aktualizaci počtu dokončených a nedokončených portací v nákladovém modelu a žádal správní orgán, aby cena jež bude hrazená odpůrci za službu přenositelnosti mobilních čísel byla stanovena ve výši 1 776,- Kč za jednu portaci.

Z důvodu nemožnosti provést řízení v zákonem předepsané lhůtě a vzhledem k složitosti případu a k okolnostem vyžadujícím další správní kroky, byla zákonná lhůta předsedou Rady Úřadu prodloužena do 30. ledna 2007.

Na základě získaných podkladů a po jejich skutkovém a právním přezkoumání správní orgán I. stupně konstatuje následující rozhodné skutečnosti:

Podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje.

Podle § 34 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

Podle § 136 odst. 14 zákona o elektronických komunikacích musí podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť splnit povinnost uvedenou v § 34 tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy specifikující technické podmínky.

Dne 27. června 2005 vydal Úřad opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel. Opatření nabylo účinnosti dne 15. července 2005. Povinnost realizovat přenositelnost čísel ve veřejných mobilních telefonních sítích tedy byla stanovena nejpozději ke dni 15. ledna 2006.

Podle čl. 17 opatření podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, doplní ve lhůtě 4 měsíců ode dne nabytí právní moci opatření vzájemně uzavřené smlouvy o propojení jimi provozovaných veřejných telefonních sítí tak, aby obsahovaly nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zákon o elektronických komunikacích v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn k návrhu kterékoliv strany rozhodnout spor postupem podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Ze znění uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích je jasné, že předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spor na základě specifikace sporných částí návrhu smlouvy o propojení (dodatku ke smlouvě), nikoli o celém návrhu smlouvy (dodatku ke smlouvě).

Navrhovatel ve svém podání ze dne 25. ledna 2006 a svých vyjádřeních účastníka řízení o změně petitu předložených správnímu orgánu dne 31. srpna 2006 a dne 27. října 2006 opakovaně požaduje rozhodnout tak, že správní orgán uloží povinnost uzavřít dodatek ke Smlouvě o propojení mezi navrhovatelem a odpůrcem ve znění přiloženého Dodatku č. 15. Toto zákon o elektronických komunikacích nepřipouští a vydání rozhodnutí požadované navrhovatelem by tedy bylo nad rámec pravomoci správního orgánu.

Z výše uvedeného vyplývá, že podle čl. 17 opatření jsou účastníci řízení povinni doplnit vzájemně uzavřené Smlouvy o propojení jimi provozovaných veřejných telefonních sítí tak, aby obsahovaly nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a s opatřením. Uzavření Dodatku č. 15 k platné Smlouvě o propojení uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 18. srpna 1998, který by závazně stanovil cenu za službu přenesení čísla, brání ustanovení článku 10.2.1 přílohy C1, který se týká stanovení sporné ceny za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Správní orgán proto přistoupil k výpočtu sporné ceny za přenesení čísla, aby byla odstraněna překážka, která brání uzavření předmětného Dodatku ke Smlouvě o propojení.

Ke způsobu stanovení výše sporné ceny správní orgán uvádí následující:

Správní orgán vycházel při výpočtu z ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích, opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 a rozhodnutí odvolacího orgánu čj. 25 852/2006-603/II. vyř. ze dne 12. července 2006.

Ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích stanoví, že „Podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, a podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který je povinen poskytovat službu podle § 70, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.“ a „Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika.“

Opatření stanoví v čl. 13, že cena za přenesení čísla je cenou za zpracování objednávky žadatele na přenesení čísla podle čl. 8 nebo čl. 11 opatření. Tuto cenu hradí podle opatření přejímající operátor opouštěnému. Cenu lze sjednat zvlášť za přenos jednoho čísla nebo za přenos více čísel.

Odvolací orgán ve svém rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že „... je na správním orgánu, aby posoudil, zda smluvními stranami uváděné ceny jsou nákladově orientované, jak požaduje § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, či nikoliv“.

Předmětem sporu jsou ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce navržené odpůrcem. Odpůrce je navrhoval v členění podle typu zákazníků, tj. pro zákazníky s předplacenou kartou (pre-paid zákazníci) a pro zákazníky s písemnou smlouvou (post-paid zákazníci). Vzhledem k ustanovení čl. 13 opatření předložil odpůrce na výzvu správního orgánu nově kalkulaci cen za přenesení, která již nerozlišuje typy zákazníků. Nově předložená kalkulace odpůrcem ze dne 1. listopadu 2006 vychází ze skutečných provozních údajů poskytování služby a současně představuje snížení ceny za přenesení čísla na 1 904 Kč proti původně navrhovaným 2 085 Kč u pre-paid zákazníka a 2 595 Kč u post-paid zákazníka. Původní kalkulace byla založena pouze na odhadech, neboť byla vytvářena odpůrcem v době před zahájením poskytování služby. Aktualizací nákladového modelu předložené správnímu orgánu dne 4. prosince 2006 dospěl odpůrce k ceně 1895 Kč za jedno přenesené číslo a další aktualizací počtu dokončených a nedokončených portací předložené dne 23. ledna 2007 dospěl odpůrce k ceně 1 776 Kč za jedno přenesené číslo.

Pro výpočet ceny vycházel správní orgán z předložených podkladů navrhovatele, který je označil za obchodní tajemství. Při nahlášení do spisu před vydáním rozhodnutí byli oba účastníci řízení seznámeni s výpočtem ceny za přenesení čísla.

Správní orgán při výpočtu ceny za přenesení čísla vychází z **obecného vzorce**, kde se suma ekonomicky oprávněných nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávky na přenesení čísla dělí počtem přenesených čísel vztažených k posuzovanému období (5 let vzhledem k zajištění návratnosti investic).

V čitateli jsou náklady související ze zpracováním objednávek, tj. provozní náklady a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 opatření vynaložených v průběhu 5 let.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel za období 5 let. Vzhledem k tomu, že se jedná o nově zavedenou službu, vycházel správní orgán ze zkušeností v zemích EU, tj. z údajů 11. implementační zprávy EK, která uvádí průměrný procentní podíl přenesených čísel mezi mobilními sítěmi, tj. 5,8 % z účastníků. Vzhledem k datu zahájení poskytování služby

přenositelnosti telefonních čísel, vycházel správní orgán z počtu účastníků vykázaných odpůrcem ve statistickém výkaze „TS (ČTÚ) 1-02 Pololetní výkaz o službách elektronických komunikací“ ke dni 31. 12. 2005.

Správní orgán při posuzování výše navržené ceny ověřoval kromě efektivnosti a účelnosti nákladů vstupujících do výpočtu ceny i další parametry - výši průměrného zisku a průměrnost časového období pro zajištění návratnosti investic podle § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Operátor na zpracování objednávky vynakládá jak náklady provozní (variabilní náklady), tak i náklady na technické zabezpečení zpracování objednávky (fixní náklady). Provozní náklady vyčíslil odpůrce na jednu konkrétní objednávku. Náklady na technické řešení zpracování objednávky představují zejména rozšíření, úpravu a údržbu systémů potřebných pro správnost a úplnost poskytování služby přenositelnosti čísel ve fázi zpracování objednávky opouštěným operátorem. Odpůrce tyto náklady vyčíslil jako celek, a tudíž se vztahují na všechna přenesená čísla ze sítě odpůrce.

Správní orgán nezahrnul z níže uvedených důvodů veškeré přírůstkové náklady, které souvisí se zavedením služby přenositelnosti čísel, jak ve svém vyjádření ze dne 16. ledna 2007 požadoval navrhovatel a rovněž i odpůrce ve svém vyjádření ze dne 23. ledna 2007.

Do výpočtu nejsou zahrnuty náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) a v čl. 14 a 15 opatření, tj. vyhledání čísla, služeb společného řešení a náklady, které souvisí se službou přenositelnosti čísel, ale vztahují se k veškerým voláním originovaným v síti odpůrce tj. náklady na směrování volání a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi. Vzhledem k tomu, že služba přenesení telefonních čísel přináší veřejný prospěch všem účastníkům, a to formou zkvalitňování a zvyhodňování podmínek poskytovaných služeb, je tedy naprosto na místě, když tyto investiční náklady spojené s úpravou směrovacích systémů, které vznikly zavedením služby přenositelnosti čísel, budou mobilními operátory zahrnuty do cenových kalkulací služeb poskytovaných všem koncovým uživatelům.

Vzhledem k výše uvedenému byly z důvodu efektivnosti a účelnosti z nákladové kalkulace odpůrce vyloučeny následující náklady, které přímo nesouvisí se zpracováním objednávky:

1. Z provozních nákladů (označených odpůrcem jako „variabilní“) vyloučil správní orgán pouze náklady na recyklaci SIM karty.
2. Z nákladů na technické zabezpečení (označené odpůrcem jako „fixní“ náklady) vyloučil správní orgán tyto položky: MNP NSSD aplikace, Nokia Feature, Mobile Switching Center - SW (ISUP+Hopcounter), Service Routing Register, Test Equipment, Infotext, MMSC – HW, NetPublish aplikační systém, MNP Off-Line Pricing Transparency, Testing, RNPDB-M, RMS disk array, Service Routing Register Maintenance, MMSC Maintenance, Náklady na hlásku.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 23. ledna 2007 zejména nesouhlasil s vyloučením fixních nákladů u jmenovaných nákladových položek s tím, že mají přímou souvislost se zpracováním objednávky za přenesení čísla, tj. ACRM, Intermediate, IT Test environment, IT site upgrade a Developers.

Správní orgán zvážil argumentaci odpůrce a provedl vyloučení u nákladové položky vedené pod zkratkou ACRM, neboť se jedná o upgrade systému, který slouží pouze k analyzování počtu přenesených čísel, tj. i počtu objednávek. Je tedy zjevné, že tato nákladová položka nevstupuje do samotného procesu zpracování objednávky.

U dalších jmenovaných nákladových položek provedl správní orgán na základě analýzy snížení nákladů v tom poměru, jak souvisí s procesem zpracování objednávky za přenesení čísla, tj. pouze s přenesením čísla odcházejícího zákazníka ze sítě odpůrce, nikoliv však

s přenesením čísla nového zákazníka do sítě odpůrce nebo s voláním v rámci telefonní služby, a proto byly tyto náklady do kalkulace započteny jen částečným podílem.

Nákladové položky Intermediate a Developers byly zahrnuty do výpočtu ve výši 50 %, a to z důvodu, že se podílejí na zabezpečení přenesení čísel jak pro odcházející zákazníky ze sítě odpůrce, tak i pro nové příchozí zákazníky do sítě odpůrce.

Nákladové položky IT Test environment a IT site upgrade byly do výpočtu zahrnuty ve výši 25 %, a to z důvodu, že souvisí nejen s přenesením čísla ze sítě odpůrce, tj. se samotným zpracováním objednávky, ale i s přenesením čísla nového zákazníka do sítě odpůrce a současně souvisí s voláním v rámci telefonní služby uskutečňované po zavedení služby přenositelnosti čísel.

Výši přiměřeného zisku zahrnutou do výpočtu stanovil odpůrce ve výši 13,26 % vloženého kapitálu, což je v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/4/3.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací. Za přiměřené časové období pro zajištění návratnosti vynaložených investic je považováno vzhledem k morálnímu a technickému zastarání období 5 let.

Správní orgán posoudil spornou cenu, zda je nákladově orientována tak, jak požaduje ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích. Po vyloučení jmenovaných nákladů správni orgán stanovil na základě výše uvedeného obecného vzorce cenu za přenesení čísla za jednoduchou objednávku ve výši 576 Kč bez DPH za jedno přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele.

Navrhovatel ve druhé výrokové části požaduje stanovení platnosti ceny zpětně od 15. ledna 2006. Správní orgán konstatuje, že povinnost vyrovnat finanční rozdíl mezi vzájemnými úhradami mezi navrhovatelem a odpůrcem zpětně, není předmětem tohoto sporného řízení. Spor o plnění povinnosti k peněžitému plnění lze rozhodnout na základě podání v samostatném správním řízení po vyčíslení dlužné částky, předložení důkazů o vzájemné fakturaci a po zaplacení správního poplatku ve výši 4 % z dlužné částky.

Na základě výše uvedených skutečností, prověření nákladů a dalších parametrů vstupujících do výše uvedeného postupu výpočtu sporné ceny za přenesení čísla za jednoduchou objednávku, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno **v části I. výroku** rozhodnutí.

Navrhovatel uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení ve výši jím uhrazeného správního poplatku a odpůrce neuplatnil nárok na náhradu řízení. Žádný z účastníků neměl v řízení plný úspěch, proto jsem rozhodl tak, jak je uvedeno **v části II. výroku** rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u Předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu